

“मीठे बच्चे- यो हो बेहदको अनलिमिटेड मञ्च, जसमा तिमी आत्माहरू पार्ट खेलनको लागि बाँधिएका छौ, यसमा हरेकको निश्चित पार्ट छ।”

प्रश्न:- कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- कर्मातीत बन्नको लागि पूरा-पूरा समर्पित हुनुपर्छ। आफ्नो केही पनि छैन। सबैथोक भुलेपछि कर्मातीत बन्न सक्छौ। जसलाई धन, सम्पत्ति, बच्चा आदि याद आउँछ, उनीहरू कर्मातीत बन्न सक्दैनन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म हुँ गरिब निवाज। गरिब बच्चाहरू छिटो समर्पित हुन्छन्। सहजै सबैथोक भुलेर एक बाबाको यादमा रहन सक्छन्।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर आफ्ना रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, बच्चाहरूको बुद्धिमा अवश्य छ- अब घर जानु छ। भक्तहरूको बुद्धिमा रहँदैन। तिमीलाई थाहा छ- यो ८४ को चक्र अब पूरा भयो। यो धेरै ठूलो बेहदको मण्डप अथवा स्टेज हो। बेहदको मञ्च हो। यस पुरानो मञ्चलाई छोडेर घर जानु छ। अपवित्र आत्माहरू त जान सक्दैनन्। पवित्र अवश्य बन्नु छ। अब यस खेलको अन्त हो। अपरम्पार दुःखहरूको अब पुछार हो। यस समय यो सबै मायाको पम्प हो, जसलाई मनुष्यहरू स्वर्ग सम्झन्छन्, कति महल, मोटर आदि छन्, यसलाई भनिन्छ मायाको प्रतिस्पर्धा (कम्पीटीशन)। नर्कको स्वर्गसंग प्रतिस्पर्धा छ। अल्पकालको लागि सुख छ। यो हो मायाको लालच, ड्रामा अनुसार। कति धेरै मनुष्यहरू छन्। पहिला त मात्र एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै थियो। अब त मञ्च पूरा भरिएको छ। अब यो चक्र पूरा हुन्छ, सबै तमोप्रधान छन्, सृष्टि पनि तमोप्रधान छ फेरि सतोप्रधान हुनु छ। सारा सृष्टि नयाँ चाहियो नि। नयाँबाट पुरानो। पुरानोबाट नयाँ यो त अनगिन्ती पटक चल्दै आएको छ। अनादि खेल हो। कहिले सुरु भयो यो भन्न सकिदैन। अनादि चलि नै रहन्छ। यो पनि तिमीले जानेका छौ- अरू कसैले जानेका छैनन्। तिमीले पनि यो ज्ञान मिल्नु भन्दा पहिला केही जान्दैनथ्यौ। देवताहरूले पनि जान्दैनथे मात्र तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मणले नै जान्नेका छौ- फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। बाबाले सुखधामको मालिक बनाउनु भयो बाँकी अरू के चाहियो। बाबासंग जे पाउनु थियो, पायौ बाँकी केही पाउनको लागि रहँदैन। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- बच्चे, तिमी नै सबै भन्दा धेरै पतित बनेका छौ। पहिला-पहिला तिमी नै आएका हो पार्ट खेलन। तिमीलाई नै पहिला जानुपर्छ। चक्र हो नि। पहिला-पहिला तिमी नै मालामा उनिन्छौ। यो रुद्र माला हो नि। धागोमा सारा दुनियाँको मनुष्य उनीएका छन्। धागोबाट निस्किएर परमधाममा जान्छौ फेरि यसरी नै धागोमा उनिन्छौ। धेरै ठूलो माला छ। शिवबाबाका कति धेरै बच्चाहरू छन्। पहिला-पहिला तिमी देवताहरू आउँछौ। यो हो बेहदको माला, जसमा सबै दाना समान उनीएका छौ। रुद्र माला र विष्णुको मालाको गायन गरिन्छ। प्रजापिता ब्रह्माको माला छैन। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको माला हुदैन किनकि तिमी चढ्छौ, गिर्छौ, हार खान्छौ। घरी-घरी मायाले गिराइदिन्छ त्यसैले ब्राह्मणहरूको माला बन्दैन, जब पूरा पास हुन्छौ तब विष्णुको माला बन्छ। हुन त प्रजापिता ब्रह्माको पनि वंशावली छ। जब पास हुन्छन् अनि भनिन्छ ब्रह्माको पनि माला छ। वंशावली बनेको छ। यस समय माला बन्न सक्दैन किनकि आज पवित्र बन्छन्, भोलि फेरि मायाले थप्पड मारेर कला काया नै समाप्त गरिदिन्छ। गरेको कमाई नै चट हुन जान्छ। हिम्मत हाँसेन। कहाँबाट गिर्छन्, विचार गर। बाबाले त विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। उहाँको श्रीमत्तमा चल्नाले तिमी उच्च पद पाउन सक्छौ। हार खाँदा भने खलास। काम विकार महाशत्रु हो, त्यससँग हार खानु हुदैन। बाँकी सबै विकार हुन् बाल बच्चा। ठूलो शत्रु हो काम विकार। त्यस माथि नै विजय पाउनु छ। काम माथि विजय पाउनाले तिमी जगतजित बन्छौ। यी ५ विकार आधाकल्पका दुस्मन हुन्, त्यो पनि छोड्दैनन्। सबैले भन्छन्- क्रोध गर्ने पर्छ, तर के आवश्यक छ, प्यारले पनि काम हुन सक्छ। चोरलाई पनि प्यारले यदि सम्झायौ भने त्यसले तुरुन्त सत्य भनिदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म प्यारको सागर हुँ नि त्यसैले बच्चाहरूले पनि प्यारले काम लिनु छ। चाहे कुनै पनि पोजीशन होस्। बाबाको पासमा सैनिकहरू पनि आउँछन्। उनीहरूलाई पनि बाबा सम्झाउनु हुन्छ तिमी स्वर्गमा जान चाहन्छौ भने मात्र शिवबाबालाई याद गर। उनीहरूलाई भनिन्छ- तिमी युद्धको मैदानमा मर्यौ भने स्वर्गमा जान्छौ। वास्तवमा युद्धको मैदान त यो हो। उनीहरू त लडाईँ गर्दा-गर्दा मर्छन् भने फेरि त्यहाँ गएर जन्म लिन्छन् किनकि संस्कार लिएर जान्छन्। स्वर्गमा त जान सक्दैनन्। त्यसैले बाबाले उनीहरूलाई सम्झाउनुहुन्थ्यो शिवबाबालाई याद

गर्नाले तिमी स्वर्गमा जान सक्छौ किनकि स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ। शिवबाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यो थोरै पनि ज्ञान मिल्यो भने नि अविनाशी ज्ञानको विनाश हुदैन। तिमी बच्चाहरूले यो मेला आदि गर्छौ भने कति प्रजा बन्छन्। तिमी रूहानी सेना हौ नि यसमा कमान्डर, मैजर आदि थोरै हुन्छन्, प्रजा त धेरै बन्छन्। जसले राम्रोसँग सम्झाउँछन् भने केही न केही राम्रो पद पाउँछन्। उनीहरूमा पनि पहिलो, दोस्रो, तेस्रो श्रेणी हुन्छ। तिमीले शिक्षा दिइरहन्छौ, कोही त एकदम आफू समान बन्छन्। कोही सबै भन्दा माथि पनि जान सक्छन्। देखिन्छ एक-अर्कादेखि माथि जान्छन्। नयाँ-नयाँहरू पुरानोहरू भन्दा तीक्ष्ण बन्छन्। बाबासँग पूरा योग लाग्यो भने धेरै उच्च बन्छन्। सारा कुरा योगमा निर्भर हुन्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ, तिमीले महसुस गर्छौ होला। बाबाको यादमा विघ्न पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- भोजन खान्छौ भने पनि यादमा खाऊ। तर कोही २ मिनेट, कोही ५ मिनेट यादमा रहन्छन्। सारा समय यादमा रहन्, धेरै मुश्किल छ। मायाले कहिँ न कहिँ उडाएर भुलाइदिन्छ। बाबा सिवाय अरु कसैको याद रहेन भने तब नै कर्मातीत अवस्था हुन्छ। यदि केही पनि आफ्नो छ भने त्यो याद अवश्य आउने छ। केही पनि याद नआओस्, यिनी बाबा उदाहरण हुनुहुन्छ, यिनलाई के याद आउला? कुनै बाल बच्चा, धन आदि छ? मात्र तिमी बच्चाहरू नै याद आउँछौ। तिम्रो त अवश्य बाबालाई याद आउने छ नै किनकि बाबा आउनु भएको छ कल्याण गर्नको लागि। याद सबैलाई गर्नुहुन्छ। तर फेरि पनि बुद्धि फूलहरूतर्फ नै जान्छ। फूल अनेक प्रकारका हुन्छन्। कुनै विना सुगन्धका पनि हुन्छन्। बगैंचा हो नि। बाबालाई बागवान, माली पनि भनिन्छ। यो त तिमीले जानेका छौ- मनुष्यले क्रोधमा आएर कति लडाइँ-झगडा गर्छन्। धेरै देह अभिमान छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- कहिल्यै कसैले क्रोध गरे भने शान्त रहनु पर्छ। क्रोध भूत हो नि। भूतको अगाडि शान्तिले जवाफ दिनु छ।

सर्व शास्त्र शिरोमणि श्रीमद् भगवद् गीता हो ईश्वरीय मतको। ईश्वरीय मत, आसुरी मत र दैवी मतका बारेमा एक ईश्वरले नै आएर बताउनु हुन्छ। राजयोगको ज्ञान दिनुहुन्छ। फेरि यो ज्ञान गायब हुन्छ। राजाहरूको राजा बन्यौ फेरि ज्ञानलाई के गर्छौ? २१ जन्म त प्रारब्ध भोग्छौ। त्यहाँ यो थाहा हुँदैन- त्यस पुरुषार्थको यो फल हो। अनेक पटक तिमी सत्ययुगमा गएका छौ। यो चक्र घुमिरहन्छ। सत्ययुग-त्रेता हो ज्ञानको फल। यस्तो होइन- त्यहाँ ज्ञान मिल्छ। बाबा आएर यहाँ भक्तिको फल ज्ञान दिनुहुन्छ। बाबाले बताउनु भएको छ- तिमीले धेरै भक्ति गरेका छौ। अब एक बाबालाई याद गर्यौ भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। यसमा छ मेहनत। रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई याद गर्यौ भने चक्रवर्ती राजा बन्छौ। भगवान बच्चाहरूलाई भगवान-भगवती बनाउनु हुन्छ नि। तर देहधारीलाई भगवान-भगवती भन्नु गलत हो। ब्रह्मा, विष्णु र शिवको कति सम्बन्ध छ। यी ब्रह्मा फेरि विष्णु बन्नेवाला छन् र यिनमा शिवको प्रवेशता छ। सूक्ष्मवतन वालाहरूलाई फरिश्ता भनिन्छ। तिमीलाई फरिश्ता बन्नु छ, साक्षात्कार हुन्छ, बाँकी केही छैन। साइलेन्स (मौन), मूवी (इशारा) र यहाँ टकी (आवाज)। यो हो बिस्तार। बाँकी सारमा त फेरि पनि भन्नुहुन्छ- मनमनाभव, म एकलाई याद गर र सृष्टिचक्रलाई याद गर। यहाँ बसेका छौ भने पनि शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर। यस पुरानो दुःखधामलाई भुल। यो हो बेहदको संन्यास बुद्धिले। उनीहरूको हो हृदको संन्यास। ती निवृत्ति मार्गवालाहरूले प्रवृत्ति मार्गको ज्ञान दिन सक्दैनन्। राजा-रानी बन्नु प्रवृत्ति मार्ग हो। त्यहाँ छ नै सुख। उनीहरूले त सुखलाई मान्दै मान्दैनन्। संन्यासी पनि करोडौंको संख्यामा छन्। उनीहरूको पालनपोषण वा कमाई हुन्छ गृहस्थीहरूबाट। एक त तिमीले दान-पुण्यमा लगायौ, फेरि पापको धन्दा गर्यौ त्यसैले पाप आत्मा बन्न पुग्यौ। तिमी बच्चाहरू त अहिले अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको लेन-देन गर्छौ। उनीहरू धर्मशाला आदि बनाउँछन् भने अर्को जन्ममा राम्रो फल मिल्छ। यहाँ त हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। यो हो प्रत्यक्ष, त्यो हो अप्रत्यक्ष। ईश्वर अर्पणम् गर्छन्। अब भोक त दुवैलाई छैन। शिव बाबा त दाता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भोक हुन्छ र! श्रीकृष्ण दाता होइनन्। बाबा त सबैलाई दिनेवाला हुनुहुन्छ, लिनेवाला होइन। एक दिए १० पाउँछन्, गरिबले २ रूपैया दिन्छन् भने पदम मिल्छ (सुदामाको उदाहरण)। भारत सुनको चरो थियो नि। बाबाले कति धनवान बनाउनु भयो। सोमनाथको मन्दिरमा कति अपार धन थियो। कति लुटेर लगे। ठूला-ठूला हीरा-जुहारत थिए। अब त देखिनमा पनि आउँदैन, काटकुट भयो। फेरि इतिहास दोहोरिन्छ। त्यहाँ सबै खानीहरू तिम्रो लागि भरीपूर्ण हुन्छन्। हीरा जवाहरत त्यहाँ ढुङ्गा समान रहन्छन्। बाबाले अविनाशी ज्ञान रत्न दिनहुन्छ, जसबाट तिमी अथाह धनवान बन्न जान्छौ। त्यसैले मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ। जति पढिरहन्छौ, खुशीको पारा चढिरहन्छ। ठूलो परीक्षा पास गर्यौ भने बुद्धिमा रहन्छ नि-यो पास गरेर फेरि यो बन्छौ, यो गर्छौ। तिमी पनि जानेका छौ- यस्तो देवता बन्छौ। यो त जड चित्र हो। हामी त्यहाँ चैतन्य बन्छौ। यो चित्र पनि तिमीले जुन बनायौ कहाँबाट आयो? दिव्य दृष्टिबाट तिमीले देखेर आएका हौ। चित्र धेरै आश्चर्यजनक छ। कोहीले

सम्झन्छन् यो ब्रह्माले बनाएका हुन्। यदि यिनले कसैबाट सिकेका भए त मात्र एकले सिकेका हुन्थे, अरूले पनि सिकेका हुन्थे नि। यिनी भन्छन् मैले केही पनि सिकेको छैन। यो त बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा बनाउनु भएको हो। यी चित्रहरू सबै श्रीमतबाट बनेका हुन्। यो मनुष्य मतको होइन। यो सबै समाप्त हुन्छ। केही पनि नाम निशान रहने छैन। यस सृष्टिको नै अन्त हो। भक्तिका कति सामग्री छन्। यी रहने छैनन्। नयाँ दुनियाँमा सबैथोक नयाँ। तिमी अनेक पटक स्वर्गको मालिक बनेका छौ फेरि मायाले हरायो। माया विकारहरूलाई भनिन्छ, नकि धनलाई। तिमी बच्चाहरू रावणको जंजीरमा आधाकल्पदेखि फँसेका थियौ। रावण हो सबै भन्दा पुरानो दुस्मन। आधाकल्प उसको राज्य चल्यो। लाखौं वर्ष भनिदिनाले फेरि आधा-आधाको हिसाब नै निस्कदैन। कति फरक छ। तिमीलाई त बाबाले बताउनु भएको छ, सारा कल्पको आयु नै ५ हजार वर्ष हो। ८४ लाख योनि त छैन। यो ठूलो गफ हो। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी देवी-देवताले यत्रो लाखौं वर्ष राज्य गर्थे र। यो बुद्धिले काम गर्दैन। संन्यासीहरूले त सम्झन्छन् अहिले हामीले आफूलाई गलत मान्यौं भने सबै अनुयायीहरूले हामीलाई छोडिदिन्छन्। क्रान्ति हुन जान्छ त्यसैले अहिले उनीहरू तिम्रो मतमा चलेर आफ्नो राज्य छोड्दैनन्। पछाडि केही बुझ्छन्, अहिले होइन। न साहृकारहरूले नै ज्ञान लिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म गरिब निवाज हुँ। साहृकारहरू कहिल्यै समर्पित (सरेन्डर) भएर कर्मातीत अवस्थालाई पाउन सक्दैनन्। बाबा त धेरै जबरदस्ती सर्राफे (वाणा) हुनुहुन्छ। गरिबहरूको नै लिनुहुन्छ। साहृकारहरूको लिनु भयो भने फेरि यति दिनुपर्छ। साहृकारहरू उठ्छन् नै मुश्किलले किनकि यसमा सबैथोक भुल्नु पर्ने हुन्छ। केही पनि साथमा नरहोस् तब कर्मातीत अवस्था हुन्छ। साहृकारहरूले त भुल्न सक्दैनन्। जसले कल्प पहिला वर्सा लिएका थिए उनैले लिन्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जसरी बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ, त्यसैगरी मास्टर प्यारको सागर बनेर प्यारले काम निकाल्नु छ। क्रोध गर्नु छैन। कसैले क्रोध गर्यो भने तिम्रो शान्त रहनु छ।

२) बुद्धिले यस पुरानो दुःखको दुनियाँलाई भुलेर बेहदको संन्यासी बन्नु छ। शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ। अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको लेन-देन गर्नु छ।

वरदान:- मनमनाभवको साथै मध्याजी भवको मन्त्रको स्वरूपमा स्थित रहने महान् आत्मा भव
तिमी बच्चाहरूलाई मनमनाभवका साथै मध्याजी भवको पनि वरदान छ। आफ्नो स्वर्गको स्वरूप स्मृतिमा रहोस् यसलाई भनिन्छ मध्याजी भव। जो आफ्नो श्रेष्ठ प्राप्तिहरूको नशामा रहन्छन् उनीहरूनै मध्याजी भवको मन्त्र स्वरूपमा स्थित रहन सक्छन्। जो मध्याजी भव हुन्छन् उनीहरू मनमनाभव अवश्य हुन्छन्। यस्ता बच्चाहरूको सबै सङ्कल्प, सबै बोल र सबै कर्म महान् हुन्छन्। स्मृति स्वरूप बन्नु अर्थात् महान् आत्मा बन्नु।

स्लोगन:- खुशी तिम्रो विशेष खजाना हो, यस खजानालाई कहिल्यै छोड्नु हुँदैन।